

“Het voortgaande herstel van Israël naar het profetisch Woord in deze tijd zolang de Gemeente nog hier het heilsorgaan is op aarde en in de tijd tussen de opname van de Gemeente en de aanvang van het Koninkrijk bij de wederkomst van de Heer Jezus, de Christus der Schriften met de Zijnen”.

deel 14

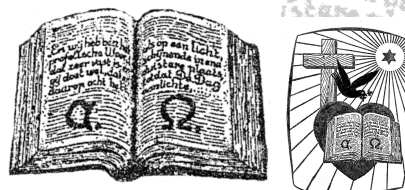
Geachte Lezer,

Het verheugd ons, u deze studie te mogen overhandigen. Het is onze hartenwens, dat u door deze studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: *“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden (Joh. 10:9)*, dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonde vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopend oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

2 Tim. 4:2-4. *“verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtfels keren”.*

“Het voortgaande herstel van Israël naar het profetisch Woord in deze tijd zolang de Gemeente nog hier het heilsorgaan is op aarde en in de tijd tussen de opname van de Gemeente en de aanvang van het Koninkrijk bij de wederkomst van de Heer Jezus, de Christus der Schriften met de Zijnen”.

In Openbaring 2:26-28 zegt de Heer Jezus: *“En wie overwint en mijn werken (dat is het volbrachte werk op Golgotha, als Lam Gods en als Hogenpriester, het werk van Zijn rechtvaardigmaking, heiligmaking en verlossing) tot het einde toe bewaart, hem zal Ik macht geven over de heidenen (dat is de toekomst); en hij zal hen hoeden met een ijzeren staf (aan Johannes werd een gerichtsroede in de hand gegeven), als aardewerk worden zij verbrijzeld, gelijk ook Ik van mijn Vader ontvangen heb, en Ik zal hem de morgenster geven”.*

De Gemeente krijgt dus eerst de morgenster en daarna de ijzeren roede. U zou zeggen: Johannes krijgt die, maar Johannes is de vertegenwoordiger van de Gemeente. Wat Johannes ziet en opschrijven moet, is voor ons nu tot lering; maar wat hij aan handelingen moet verrichten, dat zal straks de verheerlijkte Gemeente doen, daar hij onze vertegenwoordiger is.

Wij vinden in Openbaring 4 niet vermeld, dat de Gemeente opgenomen wordt. Maar Johannes wordt daar van de aarde weggenomen onder het geklank van een bazuin Gods en onder een geweldige stem, die zegt: *“klim hierheen op”.* En dat is ook gebeurd!

En zo zal het ook gebeuren als de Gemeente wordt opgenomen onder het roepen van een stem en het geklank van een bazuin. *“Terstond kwam ik in vervoering des geestes en zie, er stond een troon in de hemel”.* Johannes kwam in vervoering van de Geest en hij was van de aarde in de hemel waar hij een troon zag. En zoals Johannes dit onderging, zal ook straks de Gemeente dat ondergaan.

In Openbaring 5, als de Gemeente opgenomen is, lezen wij, hoe de Heer Jezus een boekrol moet nemen uit de hand van de Vader, die verzegeld is gebleven tot op dat ogenblik. En dat betekent, dat het vandaag dus nog verzegeld is en dat het nog altijd in de hand van de Vader is.

Het is een heel bijzondere boekrol, want daar staat Gods raadsbesluit in voor de toekomstige bedeling. Niet alleen wat de komende gerichten betreft, maar ook was ons erfdeel is. Besefden wij wel, dat wij een erfdeel hebben, omdat wij erfgenamen van God zijn en mede erfgenamen van Christus Jezus.

Want God heeft een testament gemaakt, dat pas geopend zal worden op het tijdstip, dat door Hem Zelf bepaald zal worden. En dat tijdstip is het mondig worden van de zonen Gods bij hun opname. Dan ontvangt de Heer Jezus het testament uit de hand van Zijn Vader en dat is die boekrol, waarin ons erfdeel beschreven staat.

Maar het is nu nog niet de tijd, dat wij het erfdeel in bezit krijgen, omdat de Gemeente nog niet vol is en niet eerder wordt de Gemeente opgenomen bij God, voordat de laatste erfgenaam binnen is. En daar is het wachten op!

Maar in deze tijd moeten wij hier waken en mogen wij ons verlustigen op dit erfdeel, want wij hebben een heerlijk erfdeel, dat in de hemelen voor ons is weggelegd bij de Vader. Welnu, als de laatste erfgenaam toegevoegd is, is de Gemeente vol en gaat deze volheid der heidenen binnen.

In Openbaring 4 en 5 staat beschreven, hoe de Heer Jezus de boekrol neemt en openbreekt. Dan krijgt de Gemeente kennis van zaken, voor zover het aan Johannes wordt geopen-

“Het voortgaande herstel van Israël naar het profetisch Woord in deze tijd zolang de Gemeente nog hier het heilsorgaan is op aarde en in de tijd tussen de opname van de Gemeente en de aanvang van het Koninkrijk bij de wederkomst van de Heer Jezus, de Christus der Schriften met de Zijnen”.

baard. En daarom lezen wij verder, dat in Openbaring 10 de rol opengeboden is: *“En ik zag een andere sterke engel nederdalen uit de hemel, bekleed met een wolk, en de regenboog was op zijn hoofd en zijn gelaat was als de zon”.*

We hebben al gezien, dat die sterke engel de Heer Jezus is, want in Openbaring 1 geeft Johannes dezelfde beschrijving van de Heer Jezus: *“en zijn aanzien was gelijk de zon”.* En hoe zagen de discipelen Hem op de berg der verheerlijking? Ook hier staat in Matt. 17:2. *“en zijn gelaat straalde gelijk de zon”.* Hier verschijnt de Heer Jezus dus als een sterke Engel en niet als het Lam. Waarom is dit? Omdat Hij hier de Boodschapper is, wat in het Grieks hetzelfde woord is als engel.

In Openbaring 10:2 lezen wij van die sterke Engel: *“en hij had in zijn hand een geopend boekje en hij zette zijn rechervoet op de zee en de linker op de aarde”.* Dat gaat Hij dus in bezit nemen. Voor wie?

Voor Hem, maar ook voor de Gemeente, want wij zullen met Hem als koningen heersen over de aarde. God zei ook tegen Jozua, toen zij het beloofde land ingingen: *“Overal waar gij uw voetzool zet, zal Ik het u geven”.* Dus, de voeten er op zetten is: *“in bezit nemen”.*

Vers 3 lezen we dan verder: *“en hij riep met luider stem, zoals een leeuw brult (de Leeuw uit Juda), en toen hij riep, lieten de zeven donderslagen hun stemmen horen”.* En in vers 6 zweert Hij, dat er geen uitstel meer zal zijn.

Maar waar het nu om gaat, staat in vers 8-10: *“En de stem, die ik gehoord had uit de hemel, (hoorde ik) wederom met mij spreken en zij zeide: Ga heen (Johannes), neem het boek, dat geopend ligt in de hand van de engel, die op de zee en op de aarde staat. En ik ging heen tot de engel en zeide tot hem, dat hij mij het boekje zou geven. En hij zeide tot mij: Neem het en eet het op, en het zal uw buik bitter maken, maar in uw mond zal het zoet zijn als honing. En ik nam het boekje uit de hand van de engel en at het op, en het was in mijn mond zoet als honing, maar toen ik het gegeten had, werd mijn buik bitter”.* Verstaat u deze handeling?

Johannes krijgt de opdracht van God, de stem, om dat boekje uit de hand van die sterke Engel te nemen. En dit wil zeggen, dat al wat de Heer Jezus voor ons verworven heeft, wij uit Zijn hand moeten nemen. Zo is het nog altijd! Onze redding heeft de Heer Jezus voor ons verworven, maar wij moeten het uit Zijn hand aannemen. Het is zo heel eenvoudig!

De Heer Jezus heeft voor ons de rechtvaardigmaking en de heiligmaking bewerkt, maar wij moeten het uit Zijn hand aannemen. Ook heeft de Heer Jezus het erfdeel voor ons gelost en verworven, maar wij moeten het uit Zijn hand aannemen. Wat Johannes hier doet, doet hij voor de hele Gemeente, hij is de vertegenwoordiger van de hele Gemeente.

Maar hij moet nog meer doen, want hij moet het niet alleen uit Zijn hand aannemen, maar hij moet het ook opeten. Wat wil dat zeggen? Het zich toeëigenen, er zich één mee maken. Dan alleen krijgt men er ook deel aan. Omdat de Heer Jezus het erfdeel voor ons verworven heeft, moet Johannes, als vertegenwoordiger van de hele Gemeente, niet alleen het aannemen, maar het ook opeten en dan is het van hem, maar ook van de Gemeente.

“Het voortgaande herstel van Israël naar het profetisch Woord in deze tijd zolang de Gemeente nog hier het heilsorgaan is op aarde en in de tijd tussen de opname van de Gemeente en de aanvang van het Koninkrijk bij de wederkomst van de Heer Jezus, de Christus der Schriften met de Zijnen”.

Wonderbaar erfdeel, dat in de mond zoet als honing is, maar het is bitter in de buik. Wat wil dat zeggen? Misschien denken sommigen, dat wij als Gemeente, tot die hoogste heerlijkheid geroepen zijn, alleen tot onze lust; maar dan verstaan wij onze roeping niet.

Dat erfdeel krijgen wij echter, omdat er een nieuw geweldig groot werk voor ons gaat aanbreken, veel groter dan wat wij hier ooit hebben gedaan. Want daar moet wat gebeuren: de hele schepping moet nog tot heerlijkheid gebracht worden. Nu zucht en wacht de schepping nog op de openbaring van de zonen Gods.

Toen Johannes het boekje genomen en opgegeten had en het in zijn mond zoet als honing werd, maar in zijn buik bitter, lezen wij in vers 11: *“En er werd tot mij gezegd: Gij moet wederom profeteren over vele natiën en volken en talen en koningen”.*

Zodra dus de Gemeente het erfdeel in bezit heeft genomen, krijgt zij deze nieuwe Goddelijke opdracht, want de Gemeente moet straks net als de Heer Jezus, de heidenen hoeden met een ijzeren staf en diegenen, die niet willen, stukslaan als pottenbakkers aardewerk. Het recht immers moet volvoerd worden en dat behoort bij ons gezegend erfdeel, waarvan de meesten een verkeerde voorstelling van hebben.

Paulus heeft al gezegd in 1 Cor. 6:2-3. *“Of weet gij niet, dat de heiligen de wereld zullen oordelen? En indien bij u het oordeel over de wereld berust, zijt gij dan onbevoegd voor de meest onbetekenende rechtspraak? Weet gij niet, dat wij over engelen oordelen zullen?”*

Ziet u, dat behoort tot ons erfdeel. En als er staat: *“Gij moet wederom profeteren”*, dan moeten wij dit profeteren niet alleen verstaan, als het voorzeggende van de toekomst en de toekomstige gebeurtenissen. Maar profeteren wil zeggen, zoals de Schrift het bedoelt; dat de profeten uitvoerders zijn van Gods wil en Gods bedoelingen; zij zijn dus afgezanten door wie God spreekt.

Profeet betekent letterlijk: mond. Hij is dus een werktuig door wie de Heer Jezus ook kan handelen. En dat houdt niet op, want de grootste handelingen moeten nog gaan komen, vooral in de nieuwe bedeling, die gaat aanbreken.

In het Oude Testament staat het al, dat het bijzondere erfdeel voor Gods heiligen zal worden. Wij krijgen nu immers de bedeling van de wraak van God en dat God recht zal doen. En dat gaat Hij doen door middel van Zijn heiligen. Want het staat toch in 1 Cor. 6:2, dat de heiligen de wereld zullen oordelen.

In Psalm 149:6-9 staat ook van de heiligen: *“De lofverheffingen Gods zijn in hun keel, een tweesnijdend zwaard is in hun hand, om wraak te oefenen aan de volken, bestraffingen aan de natiën; om hun koningen met ketenen te binden en hun edelen met ijzeren boeien; om het beschreven vonnis aan hen te voltrekken. Dat is de luister van al zijn gunstgenoten. Halleluja”.*

Het zal allereerst de duivel zijn, die met zijn gevallen engelen de put des afgronds in zullen gaan. Dat profeteert Paulus in Rom. 16:20. *“De God nu des vredes zal weldra de satan onder uw voeten vertreden”.* Dit alles zal gebeuren als wij ons erfdeel in bezit hebben gekregen.

“Het voortgaande herstel van Israël naar het profetisch Woord in deze tijd zolang de Gemeente nog hier het heilsorgaan is op aarde en in de tijd tussen de opname van de Gemeente en de aanvang van het Koninkrijk bij de wederkomst van de Heer Jezus, de Christus der Schriften met de Zijnen”.

En dan zal vooral vers 9 van Psalm 149 werkelijkheid worden: *“om het beschreven vonnis aan hen te voltrekken. Dat is de luister van al zijn gunstgenoten. Halleluja”.*

Dat is onze luister om werkelijk vruchten voort te brengen! Want de Heer Jezus zegt: *“Mijn Vader werkt tot nu toe en Ik ook”.* Wij moeten dat ook doen. Bij God zijn alle dingen verenigd tot één harmonie en zo zullen wij bij God eeuwig rust en ook eeuwig werk hebben, dat ons dus nooit vermoeien zal.

Boven Psalm 149 staat: Israëls triomflied. Wat het voor Israël hier op aarde zal zijn als Gods aards heilsorgaan, zo zal het voor ons zijn als Zijn hemels heilsorgaan.

Wij hebben reeds gezegd, dat alles wat Johannes moet zien en doen, profetie is en wat hij aan handelingen moet doen, straks de hele Gemeente zal moeten doen. Dat is niet iets bijzonders, daar wij dat door de hele Bijbel heen vinden, namelijk Gods profeten en dienst-knechten een bepaalde handeling moesten verrichten als een typering er van, dat geheel Gods volk dat moest doen.

Dat heeft in het Hebreeuws een naam, die betekent: dienstknechten, die figuurlijk personen moeten voorstellen. Dat vinden wij op vele plaatsen in de Bijbel, zoals ook hier als Johannes wordt uitgenodigd om dat geopende boekje te nemen en te eten, zo zal straks de Gemeente het ook moeten doen, want ons erfdeel zal wonderbaar zoet zijn in de mond, maar bitter in de buik.

Dat wil zeggen, de hoge roeping die wij ontvangen als koningen zal heerlijk zijn, maar zal ook een grote verantwoordelijkheid met zich meebrengen. Want het erfdeel der Gemeente houdt in, dat zij allen als zonen Gods erfgenamen van Hem zijn gaan worden en mede erfgenamen met Christus Jezus, wat de allerhoogste roeping is.

Zelfs de cherubs hebben deze hoge roeping niet, maar zij staan als dienende dienstknechten vóór de troon van God. Maar de Gemeente zien wij als vierentwintig Oudsten op tronen om Gods troon zitten. Voorwaar de allerhoogste roeping om aan Christus Jezus gelijk te zijn!

Tot zover, volgende keer gaan we verder.
De Here Zegene u.

Amen